

sche, hobojo jogo nimerne moz a bogojstwo rosmějo a wizi
 se wot stworenia togo swěta how na tych statkach, aby
 woni bjes sagrońena byli.^a Dokulaž pał take husnasche
 samo na se k sbožnosći nedošega, ga naložyjo Bog wo-
 sebnie swojo słowo k tom huswětleńu tych złowekow.
 Rowno ako woni něto psches tu kasi wot teje Božeje
 wole, wot swojich grěchow a wot togo gnawa Božego nad
 tymi samymi deje roshuzone a hobwěsczone hordowasch,
 tał jo to ewangeliom na to, jich k wěstem husnaschu teje
 Božeje gnady a tych psches Kristuša swarbowanych dobyt-
 kow pschinasč. Pscheto we tom ewangeliu se wotekšyjo
 ta Boža pschawdosč s wěry k wěre; ako pišane stoj: „Ten
 pschawy pał bužo se s wěry žywisch.“

A togodla my s pschawom tał spiwamy:

Da kasi te grěchy sjawijo
 A wědobnosč nam buži.
 To ewangeliom troštujo
 Tog grěšnika we nusy;
 To žejo: žij jan k Jesusu,
 Psches kasi nepschizosch ty k mēru,
 Bez mašch teł rědne statki.

We žom pał hobstoj to huswětleńe?

Wono hobstoj s krotkim we tom humoženju wot togo
 nam pschirožonego niewěženja teje drogi k sbožnosći a we
 tom pobuzelenju togo wěstego husnascha duchnych wěrnos-
 czow. Nasch rošym jo wot natury saschamiony. Togo
 schamnosč jo to niewěženje we duchnych a k sbožnosći
 třebnych wězach, ako s. Pawol (Eph. 4, 18) žejo: „Sich